

kratke tišine (2011)

aslan mahmuti

oko kaluđerske bare

kleopatrinom iglom
i zracima crnog sunca
zašivaš nebo i zemlju

kremansku dolinu
drinin brzak para
gore zlatibor i tara

krletka od rima

i opet narod
prihvata kavez
kao rodni dom

ne čuti istinu
trpi sveti savez
opet pravi lom

središnji sklad

došli i ostali
prirodno prisutni
u bratstvu bez jedinstva

o breze nas raspinja
pastir i ribar
zlatno teče tibar

zauvek dobar

golim rukama zidamo most
sa stubovima u oba rima
balkan je uvek dobar svima

za krvavu građu
bratsku svađu
siromašnu krađu

pitalica

to što se ovde deli
svako carstvo želi
usled neke gladi

zrenje je pri kraju
na pomolu je žetva
o čemu se radi

vertlog

šta u ovoj zemlji rri
kakav plod se čeka
šta vrebaju stekli psi

nad ušćem dveju reka
u vrtlog čovek pada
u vrtlog belog grada

nepokretna zvezda

sa đavoljeg grebena
zazivaš mrtvu mudrost
pletona plotina platona

visi u vazduhu ćutanje veka
sanja se drevna hronika
u kolu gusla i harmonika

kolebanje krvi

u bezdan noći bačeno koplje
od srebra iz južnoga kraja
dve odavno mrtve krvi spaja

dole gori stepa
zmaj po nebu šepa
sa severnom zvezdom na kraju repa

horiv

kada rog zatrubi na gori
i iz stuba dima glas prozbori
i pepeo pokrije gole temelje

brat sunca zabravi za sobom
vrata vulkana i hram zemlje
i ide sa zakona punom torbom

argonauti

rađa se i umire vreme
iz sunca peska i vode
ono nerođeno - traje

stvoreni mir strada
pastiri morima brode
traže runo crnog stada

egipatski slogan

na prijavom platnu u kairu
napisao neko krvavom rukom
bolje je umreti za nešto

nego živeti nizašta
dižu piramide tuđom mukom
oni što umeju pisati vešto

vezuv

onda se podigne vetar
i spoji mora i vrhove gora
i kaznu i milost u pompeji

narodi uzalud čekaju lađu
umiru istom stihijom i glađu
i rimljani i romeji

pomama

usahli bunari u korenu avale
osipa se ostarela zemlja
kao pesak

nakaze stoje
čekaju znak da navale
i rastoče temelje naše troje

u begu

u hazarskog mora talase
beloruke nomadske device
bacaju spone kopče ukrase

kagan loše ratne sreće
kao vihor pleme vodi
od urala pod raspeće

crna zemlja

ojužilo na balkanu
krvavi panj u hanu
golica glad gospode

izvode crno jagnje
krv puštaju u blato
da rodi crno zlato

seobe

pred hordom mesečara
napuštaju svoju goru
gaze po panonskom moru

na putu mešaju krv
na četvoro cepaju dlaku
ištu gradine i milovu mlaku

kobila i skit

zamenili brezu smrekom
potok rekom mleko lekom
daleko od svetog crkvišta

čeka marko konja vranca
ispod razvaljene kapije
da se mrtvog mora napije

lavina sa pljeote

crni vokali u zlatnoj lađi
uznose slogotvorni krst
oplakuju hladna ognjišta

kroz suvodol se vuku sužnji
sve dalje od svete gradine
u stranstvo na severni pol

kratke tišine (2011)

aslan mahmuti

strašilo

što je od vukova ostalo
odnose krznar i dlakar
preko livade i utrine

vučica sita ne brine
doji dva vuka mlada
visi pastir bez stada

fićir-bajir

sedim duhom na bregu za razmišljanje
misli mi padaju u vodu i dunav ih nosi
crnim tokom crnom zemljom crnom moru

noć je i ja sam telom i deltom u ukrajini
korenje mi spava uzvodno u crnoj šumi
a duša u belom gradu čeka zlatnu zoru

isposnik i sveća

danas je dan za još jedno raspeće
narod je na trgu i kamenice lete
vredno kao pčele ni med ni mleko

ni hleb ni vino nisu ljudima sveti
kao čin igre stvaranja i razaranja
poverava pustinjak plamenu sveće

da bude dobro

tri kapi žive u šaru svetla
dva zrna srebra i kocka leda
tri zlatna grama mrkla tama

na vrhu pera crvenog petla
u mreži slova dobre knjižice
najbolje želje od az do ižice

poezija

poezija je kažu
ogroman krug reči
oko sitne misli

i napada a ne brani
u zemlji pure i krtole
slabo autora hrani

autor

aslan mahmuti (1971, beograd), piše
i prevodi poeziju na nemački jezik.
objavljuje pesme u časopisima za
književnost. živi i radi u nemačkom
nirnbergu.